

ELS CINC GERMANS (I)

Qui eren aquests germans?

Fa molts i molts anys, vivien a [Barcelona](#), a prop de la Plaça de Catalunya, quan encara no hi havia tants cotxes ni tanta gent, un pare i una mare que van tenir 6 fills, cinc nens i una nena. Es deien [Lluís Folch](#) i [Lluïsa Torres](#).

El primer fill es va dir Manuel i li agradava molt escriure poemes i teatre. El segon es va dir Lluís i sempre volia ajudar els altres nens a aprendre coses. El tercer es va dir Josep Maria i li agradava molt viure aventures i explicar contes. El quart es va dir Ignasi, i es passava l'estona escoltant música. La cinquena va ser la Mercè i volia ser mare i l'últim, el sisè fill, es va dir Joaquim i li agradava molt dibuixar mobles i cases, i mirar i fer col·leccions de quadres i pintures.

[Aquests nens](#) es van anar fent grans i després de l'escola, com que no tenien televisió ni consoles, ni chiquiparks, es divertien escrivint històries o poesies, o fent teatre amb els amics. Quan van ser més grans, es van casar, van tenir fills i van fer coses molt importants per a la gent de Catalunya.

I perquè hi ha tantes coses dels germans Folch i Torres al Castell de Plegamans?

Van néixer a Barcelona però Josep M. va conèixer Palau-solità i Plegamans i l'hi va agradar tant, que s'hi va fer construir [una casa](#) per passar-hi els estius. La podeu veure si passeu pel carrer del Castell, al número 25, hi ha una placa que ho explica.

En aquell temps el [Castell de Plegamans](#) estava habitat per uns pagesos, que hi tenien porcs i bestiar i era com una masia.

Però de tot això ja fa molt de temps, abans de que nasquessin els vostres pares, del temps que els vostres avis eren petits, com vosaltres sou ara. Passava un tren pel mig del poble, no hi havien [cotxes](#).

Van anar passant els anys, i el Castell es va quedar buit (no del tot, es clar, el nostre amic fantasmet, en Pokapor, no n'ha sortit mai....) i van anar caient les parets i [la teulada](#). Però gràcies a l'Ajuntament, van arreglar-lo i el Castell torna a fer bonic i el podem ensenyar a tothom.

L'Ajuntament va instal·lar-hi l'Escola de Música i va deixar el primer pis a la Fundació Folch i Torres per fer-ne un [museu](#) i recordar en Josep M. Folch i Torres (i també els seus germans!) que va viure tant de temps al nostre poble.